

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja obsega:

- Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD (Uradni list RS, št. 59 /99 z dne 23. 7. 1999),
- Popravek zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD (Uradni list RS, št. 12/00 z dne 11. 2. 2000),
- Zakon o spremembah zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-A (Uradni list RS, št. 50/04 z dne 6. 5. 2004),
- Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – uradno prečiščeno besedilo – ZOPOKD-UPB1 (Uradni list RS, št. 98/04 z dne 9. 9. 2004),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-B (Uradni list RS, št. 65/08 z dne 30. 6. 2008),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-C (Uradni list RS, št. 57/12 z dne 27. 7. 2012).

ZAKON

O ODGOVORNOSTI PRAVNIH OSEB ZA KAZNIVA DEJANJA (ZOPOKD)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 4)

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

(1) Pravna oseba je kazensko odgovorna za kaznivo dejanje pod pogoji, ki jih v skladu s Kazenskim zakonikom določa ta zakon.

(2) Zakon določa, za katero kaznivo dejanje je lahko odgovorna pravna oseba in kakšna kazen oziroma druga kazenska sankcija se ji lahko izreče.

Omejitve pri odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja

2. člen

(1) Republika Slovenija in lokalne samoupravne skupnosti kot pravne osebe ne odgovarjajo za kaznivo dejanje.

(2) Za pravne osebe, ki niso obsežene v prejšnjem odstavku, lahko zakon določi, da so za določeno kaznivo dejanje odgovorne vse ali pa samo nekatere vrste pravnih oseb.

Krajevna veljavnost zakona

3. člen

(1) Po tem zakonu so domače in tuje pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, storjena na ozemlju Republike Slovenije.

(2) Domača in tuja pravna oseba sta po tem zakonu odgovorni tudi za kaznivo dejanje, storjeno v tujini, če ima pravna oseba na ozemlju Republike Slovenije svoj sedež ali pa na njem opravlja svojo dejavnost, kaznivo dejanje pa je bilo storjeno proti Republiki Sloveniji, njenemu državljanu ali domači pravni osebi.

(3) Domača pravna oseba je po tem zakonu odgovorna tudi za kaznivo dejanje, storjeno v tujini proti tuji državi, tujemu državljanu ali tuji pravni osebi, pri čemer odgovornost pravne osebe ni odvisna od pogojev, določenih v 12. in drugem odstavku 13. člena Kazenskega zakonika ter posebnih pogojev za pregon storilca iz 14. člena Kazenskega zakonika, razen pogojev iz tretjega in petega odstavka.

II. SPLOŠNI DEL

1. POGOJI, POD KATERIMI JE PРАВNA OSEBA ODGOVORNA ZA KAZNIVO DEJANJE

Temelji odgovornosti pravne osebe

4. člen

Za kaznivo dejanje, ki ga je storilec storil v imenu, na račun ali v korist pravne osebe, je ta pravna oseba kazensko odgovorna:

1. če pomeni storjeno kaznivo dejanje izvršitev protipravnega sklepa, naloga ali odobritve njenih vodstvenih ali nadzornih organov;
2. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi vplivali na storilca ali mu omogočili, da je storil kaznivo dejanje;

3. če pridobi protipravno premoženjsko korist iz kaznivega dejanja ali predmete, nastale s kaznivim dejanjem;
4. če so njeni vodstveni ali nadzorni organi opustili dolžno nadzorstvo nad zakonitostjo ravnanja njim podrejenih delavcev.

Meje odgovornosti pravne osebe za kaznivo dejanje

5. člen

(1) Ob pogojih iz prejšnjega člena je pravna oseba odgovorna za kaznivo dejanje tudi, če storilec za storjeno kaznivo dejanje ni kriv ali če je dejanje storil pod vplivom sile ali grožnje pravne osebe.

(2) Odgovornost pravne osebe ne izključuje kazenske odgovornosti fizičnih oziroma odgovornih oseb za storjeno kaznivo dejanje.

(3) Za kazniva dejanja, storjena iz malomarnosti, je pravna oseba lahko odgovorna le pod pogoji iz 4. točke 4. člena tega zakona. V tem primeru se sme pravno osebo kaznovati mileje.

(4) Če v pravni osebi razen storilca ni drugega organa, ki bi lahko vodil ali nadziral storilca, odgovarja pravna oseba za storjeno kaznivo dejanje v mejah storilčeve krivde.

Odgovornost pri spremembi statusa pravne osebe

6. člen

(1) Pravna oseba, ki je v stečajju, je lahko kazensko odgovorna ne glede na to, ali je bilo kaznivo dejanje storjeno pred uvedbo stečajnega postopka ali med njim, vendar se ji ne izreče kazen, temveč le odvzem premoženjske koristi in varnostni ukrep odvzema predmetov.

(2) Če je pravna oseba pred pravnomočno končanim kazenskim postopkom prenehala obstajati, se jo lahko spozna za odgovorno, kazen in druge sankcije pa se izrečejo subjektu, ki je njen pravni naslednik, če so njegovi vodstveni ali nadzorni organi pred prenehanjem obsojene pravne osebe vedeli za storjeno kaznivo dejanje.

(3) Subjektu, ki je pravni naslednik obsojene pravne osebe, njegovi vodstveni ali nadzorni organi pa niso vedeli za storjeno kaznivo dejanje, se izreče le odvzem premoženjske koristi in varnostni ukrep odvzema predmetov.

(4) Če je pravna oseba prenehala obstajati po pravnomočno končanem kazenskem postopku, se izrečena sankcija izvrši v skladu z določbami drugega in tretjega odstavka tega člena.

Skrajna sila

7. člen

(1) Pravna oseba ni odgovorna, če je storilec izvršil kaznivo dejanje zato, da bi od nje odvrnil nezakrivljeno nevarnost škode, ki ne izhaja iz dovoljenih dejanj drugih oseb ali državnih organov, pri tem pa je škoda, ki je grozila, večja od škode, povzročene s kaznivim dejanjem.

(2) V primerih, ko se storilec zaradi prekoračene skrajne sile sme kaznovati mileje ali se mu sme kazen odpustiti, se tudi pravno osebo sme kaznovati mileje oziroma se ji sme kazen odpustiti.

Poskus

8. člen

(1) Če je storilec naklepno kaznivo dejanje začel, pa ga ni dokončal, je za poskus pod pogoji iz 4. člena tega zakona odgovorna tudi pravna oseba, če je v zakonu določeno, da je poskus kazniv.

(2) Pravno osebo se kaznuje za poskus enako kot za dokončano kaznivo dejanje, sme pa se tudi kaznovati mileje.

(3) Če vodstveni ali nadzorni organ storilcu prostovoljno prepreči dokončanje začetega kaznivega dejanja, se sme pravni osebi kazen odpustiti.

Kolektivno kaznivo dejanje

9. člen

Če je pri pravni osebi podan isti temelj odgovornosti glede več istovrstnih in časovno povezanih kaznivih dejanj večih storilcev, taka pravna oseba odgovarja, kakor da bi bilo storjeno eno kaznivo dejanje.

Sostorilstvo pravnih oseb

10. člen

(1) Dvoje ali več pravnih oseb sodeluje pri kaznivem dejanju v sostorilstvu, če je pri vsaki podan kateri od temeljev odgovornosti iz 4. člena tega zakona.

(2) Pri sostorilstvu po prejšnjem odstavku vsaka pravna oseba odgovarja tako, kakor da bi bila edina poleg storilca odgovorna za kaznivo dejanje.

Splošni razlogi za milejše kaznovanje ali odpustitev kazni

11. člen

(1) Če vodstveni ali nadzorni organ po storitvi kaznivega dejanja, pri katerem je za pravno osebo podan temelj odgovornosti iz 4. točke 4. člena tega zakona, preden je bilo dejanje odkrito, prostovoljno naznani storilca, se sme pravno osebo kaznovati mileje.

(2) Če vodstveni ali nadzorni organ po storitvi kaznivega dejanja, pri katerem je za pravno osebo podan temelj odgovornosti iz 4. točke 4. člena tega zakona prostovoljno naznani storilca, preden je bilo dejanje odkrito in takoj odredi vrnitev protipravno pridobljene premoženjske koristi ali odpravi povzročene škodljive posledice ali sporoči podatke o temeljih odgovornosti za druge pravne osebe, se sme pravni osebi kazni odpustiti.

2. KAZNI IN DRUGE SANKCIJE ZA PRAVNE OSEBE

Vrste kazni

12. člen

Za kazniva dejanja pravnih oseb se sme predpisati naslednje kazni:

- 1) denarna kazen;
- 2) odvzem premoženja;
- 3) prenehanje pravne osebe;
- 4) prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba.

Denarna kazen

13. člen

(1) Denarna kazen, ki se sme predpisati, ne sme biti manjša od 10.000 eurov in ne večja od 1.000.000 eurov.

(2) V primeru, ko je bila s kaznivim dejanjem pravne osebe povzročena drugemu premoženjska škoda ali je pravna oseba pridobila protipravno premoženjsko korist, je lahko največja mera izrečene denarne kazni dvestokratni znesek takšne škode ali koristi.

Odvzem premoženja

14. člen

(1) Pravni osebi se lahko odvzame polovico ali več premoženja ali celotno premoženje.

(2) Odvzem premoženja se sme izreči za kazniva dejanja, za katera je predpisana kazen pet let zapora ali hujša kazen.

(3) V primeru stečajnega postopka kot posledice izrečene kazni odvzema premoženja se upniki lahko poplačajo iz odvzetega premoženja.

Prenehanje pravne osebe

15. člen

(1) Prenehanje pravne osebe se lahko izreče, če je bila dejavnost pravne osebe v celoti ali v pretežni meri izrabljena za izvršitev kaznivih dejanj.

(2) Poleg prenehanja pravne osebe lahko sodišče izreče še kazen odvzema premoženja.

(3) Z izrečeno kaznijo prenehanja pravne osebe sodišče predlaga začetek likvidacijskega postopka.

(4) Iz premoženja pravne osebe, ki ji je bila izrečena kazen prenehanja pravne osebe, se lahko poplačajo upniki.

15.a člen

(črtan)

Prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba

15.b člen

Pravni osebi sme sodišče za kazniva dejanja iz 24. poglavja in za kazniva dejanja po 260. in 262. do 264. členu iz 26. poglavja Kazenskega zakonika izreči kot stransko kazen prepoved razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba in ki so vpisani v centralni register nematerializiranih vrednostnih papirjev, za obdobje od enega do osmih let.

Odmera kazni

16. člen

(1) Sodišče pri odmeri kazni pravni osebi upošteva poleg splošnih pravil za odmero kazni iz 49. člena Kazenskega zakonika tudi gospodarsko moč pravne osebe.

(2) Pri kaznivih dejanjih, za katere je poleg denarne kazni predpisana tudi kazen odvzema premoženja, mora sodišče pri odmeri višine denarne kazni upoštevati, da ne presega polovice premoženja pravne osebe.

Pogojna obsodba

17. člen

(1) Sodišče sme pravni osebi za kaznivo dejanje izreči namesto denarne kazni pogojno obsodbo.

(2) S pogojno obsodbo lahko določi sodišče pravni osebi denarno kazen do 500.000 evrov in hkrati odloči, da ne bo izrečena, če pravna oseba v času, ki ga določi sodišče in ki ne sme biti krajši od enega in ne daljši od petih let (preizkusna doba), ne bo odgovorna za nova kazniva dejanja.

Varnostni ukrepi

18. člen

Za kazniva dejanja pravnih oseb se smeta poleg varnostnega ukrepa odvzema predmetov po 73. členu Kazenskega zakonika izrekati kot varnostna ukrepa:

- 1) objava sodbe;
- 2) prepoved določene gospodarske dejavnosti pravni osebi.

Objava sodbe

19. člen

(1) Varnostni ukrep objave sodbe izreče sodišče v primeru, ko bi bilo koristno, da javnost izve za sodbo, zlasti pa, če bi objava sodbe pripomogla k temu, da se odvrne nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali da se zavaruje varnost prometa ali kakšna korist gospodarstva.

(2) Sodišče oceni glede na pomen kaznivega dejanja in potrebo, da javnost izve za sodbo, ali naj se sodba objavi v tisku, radiu ali televiziji ali po več navedenih sredstvih javnega obveščanja hkrati ter ali naj se objavi njena obrazložitev v celoti ali v izvlečku. Sodišče pri tem upošteva, da bo z načinom objave omogočena obveščenost vseh tistih, v katerih interesu je treba sodbo objaviti.

Prepoved določene gospodarske dejavnosti pravni osebi

20. člen

(1) Sodišče sme pravni osebi prepovedati proizvajati določene proizvode ali poslovati v določenih obratih, ali ji prepovedati ukvarjati se z določenimi posli prometa blaga ali storitev ali z drugimi gospodarskimi posli.

(2) Varnostni ukrep se lahko izreče pravni osebi, če bi bilo njeno nadaljnje ukvarjanje z določeno gospodarsko dejavnostjo nevarno za življenje ali zdravje ljudi ali škodljivo za gospodarsko ali finančno poslovanje drugih pravnih oseb ali za gospodarstvo ali če je bila pravna oseba v zadnjih dveh letih pred storitvijo kaznivega dejanja že kaznovana za enako ali podobno kaznivo dejanje.

(3) Ta varnostni ukrep se sme izreči za čas od šestih mesecev do petih let, šteto od pravnomočnosti sodbe.

Pravne posledice obsodbe

21. člen

(1) Za pravno osebo lahko nastanejo pravne posledice obsodbe tudi, če ji je bila izrečena denarna kazen.

(2) Za pravno osebo lahko nastanejo naslednje pravne posledice obsodbe:

1. prepoved delovanja na podlagi dovoljenj, pooblastil ali koncesij, pridobljenih s strani državnih organov;
2. prepoved pridobitve dovoljenj, pooblastil ali koncesij, ki jih dajejo državni organi.

Zastaranje

22. člen

(1) Zastaranje kazenskega pregona zoper pravno osebo se šteje glede na kazen, ki se po zakonu sme izreči storilcu kaznivega dejanja.

(2) Izvršitev kazni zastara za pravno osebo, ko od pravnomočnosti sodbe, s katero je bila kazen izrečena, preteče:

- 1) tri leta pri izvršitvi denarne kazni;
- 2) pet let pri izvršitvi kazni odvzema premoženja, kazni prenehanja pravne osebe in kazni prepovedi razpolaganja z vrednostnimi papirji, katerih imetnica je pravna oseba.

(3) Izvršitev varnostnega ukrepa zastara:

- 1) ko preteče šest mesecev od pravnomočnosti odločbe, s katero je bil izrečen ukrep objave sodbe;
- 2) ko preteče čas, za katerega je bil izrečen ukrep prepovedi določene gospodarske dejavnosti pravni osebi.

Uporaba splošnega dela kazenskega zakonika

23. člen

Za pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe splošnega dela Kazenskega zakonika, če ni s tem zakonom drugače določeno.

III. POSEBNI DEL

Kazniva dejanja pravnih oseb

24. člen

Pravne osebe lahko odgovarjajo za kazniva dejanja iz posebnega dela kazenskega zakonika in za druga kazniva dejanja, če zakon tako določa.

Kazniva dejanja iz kazenskega zakonika

25. člen

Pravne osebe so odgovorne za ta kazniva dejanja iz posebnega dela Kazenskega zakonika:

- 1) iz 14. poglavja za kazniva dejanja po 108. do 114. členu;
- 2) iz 15. poglavja za kaznivo dejanje po 121. členu;
- 3) iz 16. poglavja za kazniva dejanja po 131., 135.a in 137. do 144. členu ter 146. do 149. členu;
- 4) iz 18. poglavja za kaznivo dejanje po 166. členu;
- 5) iz 19. poglavja za kazniva dejanja po 173. do 176. členu;
- 6) iz 20. poglavja za kazniva dejanja po 177. do 187. členu;
- 7) iz 22. poglavja za kazniva dejanja po 196. do 202. členu;
- 8) iz 23. poglavja za kazniva dejanja po 204. do 223. členu;
- 9) iz 24. poglavja za kazniva dejanja po 225. do 250. členu;
- 10) iz 25. poglavja za kazniva dejanja po 251. do 256. členu;
- 11) iz 26. poglavja za kazniva dejanja po 260. in 262. do 264. členu;
- 12) iz 28. poglavja za kazniva dejanja po 280. do 287. in 289., 290. in 293. členu;
- 13) iz 29. poglavja za kazniva dejanja po 294., 295., 297. do 300., 302. do 304. in 306. do 313. členu;
- 14) iz 30. poglavja za kazniva dejanja po 314. do 322. členu;
- 15) iz 31. poglavja za kazniva dejanja po 325. do 327., 329. in 331. členu;
- 16) iz 32. poglavja za kazniva dejanja po 332. do 347. členu;

- 17) iz 33. poglavja za kazniva dejanja po 356. do 359. členu;
- 18) iz 35. poglavja za kazniva dejanja po 374. in 374.a členu.

Kazni za kazniva dejanja

26. člen

(1) Za kazniva dejanja iz prejšnjega člena se pravne osebe kaznujejo:

- 1) za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen do treh let zapor, z denarno kaznijo do 500.000 eurov ali do zneska stokratne povzročene škode ali premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem;
- 2) za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen zapor nad tri leta, z denarno kaznijo najmanj 50.000 eurov ali največ do zneska dvestokratne povzročene škode ali protipravne premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

(2) Za kazniva dejanja, za katera je za storilca predpisana kazen petih let zapor ali hujša kazen, se namesto denarne kazni lahko izreče kazen odvzema premoženja.

(3) Za kazniva dejanja iz prvega odstavka tega člena se namesto denarne kazni lahko izreče kazen prenehanja pravne osebe, če so izpolnjeni pogoji iz 15. člena tega zakona.

IV. POSTOPEK

Enotnost postopka

27. člen

(1) Zaradi istega kaznivega dejanja se zoper pravno osebo praviloma uvede in izvede postopek skupaj s postopkom zoper storilca.

(2) V enotnem postopku se zoper obdolženo pravno osebo in obdolženca vložijo ena obtožba in izda ena sodba.

(3) Postopek samo zoper pravno osebo se lahko uvede oziroma izvede le v primeru, ko ga zoper storilca ni mogoče uvesti oziroma izvesti iz razlogov, določenih z zakonom, ali pa je bil zoper njega že izveden.

(4) Sodišče lahko do konca glavne obravnave iz tehtnih razlogov ali zaradi smotrnosti odloči, da se postopek zoper pravno osebo izloči in dokonča posebej.

Smotrnost uvedbe postopka

28. člen

Državni tožilec lahko odloči, da zoper pravno osebo ne bo zahteval uvedbe kazenskega postopka, če okoliščine primera kažejo, da to ne bi bilo smotno, ker je bila udeležba pravne osebe pri storitvi kaznivega dejanja nepomembna, ali ker pravna oseba nima premoženja ali je to tako majhno, da ne bi zadoščalo niti za pokritje stroškov postopka, ali ker je bil zoper njo začet stečajni postopek ali ker je storilec kaznivega dejanja edini lastnik pravne osebe, zoper katero bi bilo potrebno uvesti postopek.

Krajevna pristojnost

29. člen

V primeru, ko je krajevna pristojnost sodišča po zakonu, ki ureja kazenski postopek odvisna od prebivališča obdolženca, postopek pa teče samo zoper obdolženo pravno osebo, je pristojno sodišče, na območju katerega ima obdolžena pravna oseba svoj sedež oziroma kjer ima obdolžena tuja pravna oseba podružnico.

Zastopnik obdolžene pravne osebe

30. člen

(1) V kazenskem postopku zastopa obdolženo pravno osebo zastopnik, ki je upravičen za vsa dejanja, za katera je po zakonu o kazenskem postopku upravičen obdolženec.

(2) Obdolžena pravna oseba sme imeti samo enega zastopnika.

(3) Vsaka obdolžena pravna oseba mora imeti svojega zastopnika.

(4) Sodišče mora vsakokrat ugotoviti identiteto zastopnika obdolžene pravne osebe in njegovo upravičenost za zastopanje.

Določitev zastopnika

31. člen

(1) Zastopnik obdolžene pravne osebe je tisti, ki jo je po zakonu, po aktu pristojnega državnega organa ali po statutu, aktu o ustanovitvi ali drugem aktu pravne osebe upravičen zastopati.

(2) Zastopnik obdolžene tuje pravne osebe je tisti, ki vodi njeno podružnico.

(3) Če obdolženo pravno osebo ali podružnico obdolžene tuje pravne osebe zastopa kolektivno več oseb, te osebe izmed sebe določijo zastopnika. Če tega kljub pozivu sodišča ne storijo ali v danem roku o tem pisno ne obvestijo sodišča, ga izmed njih določi sodišče.

(4) Zastopnik ali osebe, ki kolektivno zastopajo obdolženo pravno osebo, lahko pooblastijo za zastopanje koga drugega. Pooblastilo mora biti dano pisno ali ustno na zapisnik pri sodišču.

(5) Če pred pravnomočno končanim kazenskim postopkom pravna oseba preneha obstajati, sodišče določi zastopnika obdolžene pravne osebe.

Izločitev zastopnika

32. člen

(1) Zastopnik obdolžene pravne osebe ne more biti, kdor je v isti stvari povabljen za pričo.

(2) Zastopnik obdolžene pravne osebe ne more biti tisti, zoper katerega teče postopek zaradi istega kaznivega dejanja, razen če je edini član obdolžene pravne osebe.

(3) V primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena sodišče pozove obdolženo pravno osebo oziroma podružnico obdolžene tuje pravne osebe, da pristojni organ obdolžene domače ali tuje pravne osebe določi drugega zastopnika in v določenem roku o tem pisno obvesti sodišče.

(4) Če obdolžena pravna oseba nima organa, ki bi bil pristojen določiti zastopnika, ali če v določenem roku ne obvesti sodišča, koga je določila za zastopnika, ga določi sodišče.

Vročanje pisanj zastopniku

33. člen

Pisanja, namenjena zastopniku, se vročajo obdolženi pravni osebi oziroma podružnici obdolžene tuje pravne osebe.

Privedba zastopnika

34. člen

Če pravilno povabljeni zastopnik obdolžene pravne osebe ne pride in izostanka ne opraviči, sme sodišče odrediti privedbo.

Stroški zastopnika

35. člen

Stroški zastopnika obdolžene pravne osebe spadajo med stroške kazenskega postopka. Ti stroški se vnaprej izplačajo iz sredstev organa, ki vodi kazenski postopek, samo za zastopnika, postavljenega na podlagi petega odstavka 31. člena in četrtega odstavka 32. člena tega zakona, če obdolžena pravna oseba nima sredstev, iz katerih bi jih bilo mogoče izterjati.

Zagovornik

36. člen

(1) Obdolžena pravna oseba ima lahko poleg zastopnika tudi zagovornika.

(2) Za obdolženo pravno osebo se ne uporabljajo določbe zakona o kazenskem postopku o obvezni obrambi.

(3) Obdolžena pravna oseba ne more imeti istega zagovornika kot obdolženec.

Vsebina obtožbe

37. člen

Obtožba zoper obdolženo pravno osebo mora poleg sestavin, predpisanih z zakonom o kazenskem postopku, vsebovati tudi firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu, ter njen sedež, opis kaznivega dejanja in temelj odgovornosti obdolžene pravne osebe.

Zaslišanje in končna beseda

38. člen

(1) Na glavni obravnavi se vedno najprej zasliši obdolženca, šele potem zastopnika obdolžene pravne osebe.

(2) Po končanem dokaznem postopku ter besedi tožilca in oškodovanca dobi besedo najprej zagovornik obdolžene pravne osebe, nato zastopnik obdolžene pravne osebe, za njim zagovornik obdolženca, na koncu pa obdolženec.

Pisna izdelava sodbe

39. člen

Poleg sestavih, predpisanih v 364. členu zakona o kazenskem postopku, mora pisna sodba vsebovati tudi naslednje:

- 1) v uvodu sodbe firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu in njen sedež ter ime in priimek njenega zastopnika, ki je bil navzoč na glavni obravnavi;
- 2) v izreku sodbe firmo oziroma ime, s katerim obdolžena pravna oseba v skladu s predpisi nastopa v pravnem prometu in njen sedež ter odločbo, s katero se obdolžena pravna oseba spozna za kazensko odgovorno za kaznivo dejanje, ki ga je obdolžena, s katero se oprosti obtožbe za to dejanje ali s katero se obtožba zavrne.

Delna razveljavitev sodbe sodišča prve stopnje

40. člen

Sodišče druge stopnje sme razveljaviti sodbo tudi samo zoper obdolženo pravno osebo ali samo zoper obdolženca, če se da ta del sodbe izločiti brez škode za pravilno razsojo.

Ukrep zavarovanja

41. člen

(1) V zavarovanje izterjave kazni odvzema premoženja ali odvzema premoženjske koristi lahko sodišče na predlog upravičenega tožilca zoper obdolženo pravno osebo odredi začasno zavarovanje zahtevka ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja kazenski postopek, o začasnem zavarovanju zahtevka za odvzem premoženjske koristi.

(2) Če okoliščine opravičujejo bojazen, da bo v okviru obdolžene pravne osebe ponovljeno dejanje, za katerega obstaja utemeljen sum, da je zanj odgovorna pravna oseba ali se s storitvijo podobnega dejanja grozi, lahko sodišče po enakem postopku poleg ukrepov iz prejšnjega odstavka obdolženi pravni osebi začasno prepove opravljati eno ali več določenih gospodarskih dejavnosti.

(3) Če je zoper pravno osebo uveden kazenski postopek, lahko sodišče na predlog državnega tožilca ali po uradni dolžnosti s sklepom prepove pravna dejanja, ki bi povzročila izbris obdolžene pravne osebe iz sodnega registra. Prepoved se vpiše v sodni register.

Uporaba Zakona o kazenskem postopku

42. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se v kazenskem postopku zoper pravno osebo smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, tudi če postopek teče samo zoper pravno osebo.

Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD (Uradni list RS, št. [59/99](#)) vsebuje naslednji prehodni in končni določbi:

»V. PREHODNI IN KONČNI DOLOČBI

43. člen

(1) Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, je pravna oseba odgovorna tudi za kazniva dejanja iz prvega odstavka 392. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr. in 23/99).

(2) Za kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se pravne osebe kaznujejo s kaznimi, predpisanimi v 26. členu tega zakona.

44. člen

Ta zakon začne veljati devetdeseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. «.

Zakon o spremembah zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-A (Uradni list RS, št. [50/04](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-B (Uradni list RS, št. [65/08](#)) spreminja 43. člen zakona tako, da se glasi:

»43. člen

(1) Pod pogoji, ki jih določa ta zakon, je pravna oseba odgovorna tudi za kazniva dejanja iz 377. člena Kazenskega zakonika.

(2) Za kazniva dejanja iz prejšnjega odstavka se pravne osebe kaznujejo s kaznimi, predpisanimi v 26. členu tega zakona.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»KONČNA DOLOČBA

20. člen

Ta zakon začne veljati 1. novembra 2008.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja – ZOPOKD-C (Uradni list RS, št. [57/12](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»10. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.